

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lenky Oulíkové, soudkyně Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a soudce JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobkyně: **APB – PLZEŇ a.s.**, IČO: 27066410
sídlem č. p. 303, Losiná

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 20. 3. 2023, č. j. 034645/2023/KUSK-DOP/Hav,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2023, č. j. 034645/2023/KUSK-DOP/Hav, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl její odvolání
Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kolín (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 1. 2019, č. j. MUKOLIN/OD 8346/19-kuti (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Správní orgán I. stupně prvostupňovým rozhodnutím shledal žalobkyni vinnou ze spáchání dvou přestupků podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 28. 7. 2016 (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), jichž se dopustila tím, že jako provozovatel vozidla provozovala na pozemní komunikaci č. II/125 Kolín-Sendražice, ul. Ovčárecká, ve směru jízdy na Ovčáry, motorové vozidlo, které spolu s přívěsem při vysokorychlostním kontrolním vážení překročilo hodnoty stanovené v § 37 odst. 1 písm. a) a c) bodech 2 a 4 a v § 37 odst. 2 písm. c), d) a i) vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 18. 8. 2017, a to

- dne 28. 4. 2016, kdy překročila největší povolenou hmotnost nápravy č. 6 (po odpočtu o 73 kg), skupiny náprav č. 3 a č. 4 (po odpočtu o 3 270 kg), skupiny náprav č. 5 a č. 6 (po odpočtu o 4 028 kg), největší povolenou hmotnost motorového vozidla (po odpočtu o 2 061 kg), přípojného vozidla (po odpočtu o 2 028 kg) a jízdní soupravy (po odpočtu o 9 736 kg); a

- dne 5. 5. 2016, kdy překročila největší povolenou hmotnost nápravy č. 5 (po odpočtu o 76 kg), nápravy č. 6 (po odpočtu o 47 kg), skupiny náprav č. 3 a č. 4 (po odpočtu o 3 326 kg), skupiny náprav č. 5 a č. 6 (po odpočtu o 4 123 kg), největší povolenou hmotnost motorového vozidla (po odpočtu o 2 438 kg), přípojného vozidla (po odpočtu o 2 123 kg) a jízdní soupravy (po odpočtu o 10 240 kg).

Žalobkyni byla ve společném řízení uložena pokuta ve výši 99 000 Kč.

2. Žalobkyně před zdejším soudem uspěla se žalobou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2019, č. j. 022403/2019/KUSK, jímž bylo její odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí poprvé zamítnuto. Soud toto rozhodnutí rozsudkem ze dne 30. 11. 2021, č. j. 54 A 50/2019-59, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovanému uložil, aby pečlivě vypořádal veškeré námitky a důkazní návrhy, které žalobkyně vznesla nebo ještě vznese, zjistil, do jakého dne bylo vážné zařízení schopno zaznamenávat správné hodnoty, a v novém rozhodnutí uvedl, z čeho tuto skutečnost dovozuje.
3. Žalobkyně v **žalobě** namítá, že žalovaný byl od vydání rozsudku do vydání napadeného rozhodnutí nečinný. Po vrácení spisu soudem žalobkyni neoznámil vedení dalšího řízení a neumožnil jí navrhnout další důkazy, vyjádřit v řízení své stanovisko ani vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí [§ 36 odst. 1 až 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. Žalovanému bylo známo, že žalobkyně v průběhu soudního řízení navrhla provedení důkazu znaleckým posudkem Ing. P. F. ze dne 17. 1. 2020, č. 2661/01/20. V napadeném rozhodnutí se ale s jeho závěry nevypořádal ani žalobkyni neumožnil navrhnout jeho provedení.
4. Napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Žalovaný nezodpověděl otázku, do kdy bylo vážné zařízení schopno zaznamenávat správné hodnoty, jak ho zavázal soud. Uvedl jen, že za rozhodné datum, jehož určení soud požaduje, lze považovat den 5. 9. 2016, kdy bylo podle zprávy společnosti GEMOS CZ provedeno přeměření lokality II/125 WIM Kolín před připravovanou kalibrací a ověřením na certifikované vážení za jízdy a zjištěno, že vážné zařízení není schopno zaznamenávat správné hodnoty. Z toho však nelze usuzovat, že v tento den vážné zařízení schopnost zaznamenávat také ztratilo. Žalovaný uvádí, že váhy v době spáchání přestupku ani později Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

nevykazovaly žádnou vadu funkčnosti, což dokládá potvrzením o ověření stanoveného měřidla ze dne 9. 5. 2018 (přestože je řešena funkčnost vah v roce 2016), z něhož také dovozuje že nerovnost vozovky byla pravidelně kontrolována i v roce 2016. Ze znaleckého posudku Ing. F. však vyplývá, že kalibrací, na níž se žalovaný odvolává, se ověřuje jen funkčnost vážního systému bez ohledu na vnější vlivy. Způsob certifikace zabudovaných vah nerespektuje podmínky, za nichž jsou běžně užívány v provozu. Vážní zařízení mělo ztratit schopnost zaznamenávat správné hodnoty z důvodu opotřebení komunikace v místě vážení. Žalovaný ale nezjistil, odkdy opotřebení komunikace ovlivnilo schopnost zaznamenávat správné hodnoty vážení. Odvolává-li se žalovaný na zprávu společnosti Kistler ze dne 7. 12. 2018, upozorňuje žalobkyně, že je řešen stav komunikace v roce 2016. Podle znaleckého posudku Ing. F. byla přitom v srpnu 2017 na komunikaci provedena výměna obrusné vrstvy a osazeno nové vážní zařízení. Zpráva společnost Kistler se proto nemůže vztahovat ke stavu v roce 2016.

5. Žalovaný v rozhodnutí ze dne 9. 5. 2019 uváděl, že při měření příční nerovnosti vozovky u vážního stanoviště dne 18. 8. 2016 byly zjištěny odchylky odporující opatření obecné povahy Českého metrologického institutu (dále jen „ČMI“) č. 0111-OOP-C010-15. V napadeném rozhodnutí naopak tvrdí, že naměřené hodnoty tomuto předpisu vyhovovaly. Pokud by tomu tak bylo, neměl by žádný důvod, aby jednání vykazující znaky přestupku, k nimž došlo od 19. 8. 2016, za přestupky nepovažoval s odůvodněním, že vážní zařízení není schopno zaznamenávat správné hodnoty. Při měření dne 5. 9. 2016 překračovaly zjištěné odchylky rovinatosti vozovky předepsané hodnoty již asi třikrát. Je tedy zřejmé, že dne 18. 8. 2016 musela být odchylka zhruba stejná. Ke zjištění, kdy vážní zařízení ztratilo schopnost zaznamenávat správné hodnoty, je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají. V souladu s § 56 správního řádu měl být proto ustanoven znalec. Jelikož ustanoven nebyl, nemohl žalovaný zjistit, kdy se tak stalo. Žalovaný s odkazem na rozsudek zdejšího soudu ze dne 2. 6. 2022, č. j. 55 A 100/2020-58, uvedl, že mají-li správní orgány skutkový stav za dostatečně prokázaný, nelze jim vyčítat, že si neověřily výsledky měření znalcem. Citovaný rozsudek takový názor zaprvé neobsahuje a zadruhé není skutkový stav v projednávané věci zjištěný dostatečně, protože žalovaný nezjistil, do kdy bylo vážní zařízení schopno zaznamenávat správné hodnoty. Takový údaj z listin, na něž žalovaný odkazuje, zjistit nelze, a tak byl povinen k této otázce nechat zpracovat znalecký posudek. Žalovaný tedy nerespektoval právní názor soudu, rozhodoval na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nedal žalobkyni možnost se vyjádřit a navrhnout důkazy.
6. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** ji navrhl zamítnout. Ve vyjádření odkázal na judikaturu správních soudů, podle níž lze vážní lístek obecně považovat za dostatečný důkaz pro závěr, že došlo ke spáchání přestupku, je-li měření provedeno patřičným úředně schváleným přístrojem, dostatečně zdokumentováno a provedeno za okolností nevzbuzujících pochybnosti o jeho správnosti. Ke znaleckému posudku Ing. F. uvedl, že znalec se z podstatné části vyjadřuje k otázkám mimo svou odbornost, protože je znalcem v oboru stavebnictví, včetně dopravních staveb, ale ne metrologie. Má tak předpoklady posoudit stav komunikace, ale ne to, jak jednotlivé faktory ovlivňují fungování vysokorychlostní váhy a její měření. Jeho vyjádření k ověřování vysokorychlostního vážního systému proto nemohou zpochybnit zjištění učiněná měřením stanoveným ověřeným měřidlem. Polemika znalce ohledně správního trestání za přestupky spjaté s přetíženými vozidly se týká právních otázek, k nimž mu nepřísluší se vyjadřovat. Potvrzení o ověření stanoveného měřidla je veřejnou listinou ve smyslu § 53 odst. 3 správního řádu, jíž svědčí presumpce správnosti.

Bylo tak na žalobkyni, aby dostatečně konkrétně tvrdila a prokázala nesprávnost údajů v něm obsažených. Žalobkyně tomu však nedostála. Ve zbytku žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

7. Žalobkyně v **replíce** uvedla, že žalovaný své tvrzení o správnosti měření provedených dne 28. 4. 2016 a 5. 5. 2016 opírá o potvrzení o ověření stanoveného měřidla vydané ČMI, které deklaruje, že měřidlo má požadované vlastnosti. Žalobkyně opakuje, že jde o potvrzení ze dne 9. 5. 2018, tj. až po úpravě komunikace a osazení nového vážního zařízení v roce 2017. Podle judikatury, na níž žalovaný odkazuje, je vážní lístek dostatečným důkazem o spáchání přestupku, je-li měření provedeno za okolností nevzbuzujících pochybnosti o jeho správnosti. Jelikož žalovaný s ohledem na vady zjištěné dne 5. 9. 2016 nezjišťoval, zda bylo vážní zařízení ve dnech 28. 4. 2016 a 5. 5. 2016 schopno zaznamenávat správné hodnoty, beze sporu zde jsou okolnosti vzbuzující pochybnost o správnosti měření. Vážní lístek tak nelze považovat za důkaz, že žalobkyně spáchala přestupek.

Podstatný obsah správního spisu do vydání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2019

8. Dne 19. 10. 2018 předala Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje (sále jen „KSÚS“) správnímu orgánu I. stupně vážní lístky z vysokorychlostního vážení vozidel v Kolíně-Sendražicích vyhotovené dne 10. 10. 2018 osobou pověřenou KSÚS.
9. Podle vážního lístku evidenční číslo 5380756 z vysokorychlostního kontrolního vážení bylo dne 28. 4. 2016 v 7:23 hodin provedeno vozidlu žalobkyně registrační značky X na pozemní komunikaci č. II/125 v Kolíně v části Kolín-Sendražice v ulici Ovčárecká ve směru na Ovčáry vysokorychlostní kontrolní vážení. Podle vážního lístku evidenční číslo 5426805 z vysokorychlostního kontrolního vážení bylo vysokorychlostní kontrolní vážení provedeno témuž vozidlu žalobkyně na téže pozemní komunikaci dne 5. 5. 2016 v 9:13 hodin.
10. Součástí správního spisu je také potvrzení o ověření stanoveného měřidla – váhy pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel výrobce CROSS Zlín, a.s., typu CrossWIM, výrobní číslo 31/2013, v ulici Ovčárecká v Kolíně ve směru na Ovčáry, které bylo vydáno dne 11. 12. 2015.
11. Příkazem ze dne 10. 12. 2018, č. j. MUKOLIN/OD 117775/18-kuti, byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku uvedeného v bodě 1 tohoto rozsudku, a byla jí uložena pokuta ve výši 99 000 Kč. Proti příkazu podala žalobkyně odpor a správní orgán I. stupně pokračoval v řízení.
12. Žalobkyně se dne 10. 1. 2019 vyjádřila a předložila zprávu o posouzení stavu vážního stanoviště na silnici č. II/125 Kolín vypracovanou dne 5. 9. 2016 společností GEMOS CZ, která uvádí, že vážní zařízení nemá požadované metrologické vlastnosti. Přestože z ní neplyne, kdy zařízení požadované vlastnosti splňovalo, obsahuje údaj o tom, že životnost senzorů pro správné měření je odhadována pouze na jeden rok. Vzhledem k tomu že senzory byly zprovozněny dne 1. 9. 2013, nejpozději od 1. 1. 2015 již překračovaly dobu své životnosti. Proto nelze měření provedená po 1. 1. 2015 považovat za správná. Správní orgán I. stupně údaje o životnosti senzorů podle zprávy ignoroval a sám bez odborných znalostí určil období do 18. 8. 2016, v němž jsou naměřené údaje považovány za správné. Neprovedl žádné kroky (např. zadání znaleckého posudku) k objektivnímu zjištění stavu vážního zařízení. Vycházel pouze z protokolu o měření nerovnosti obrusné vrstvy vozovky zpracovaného KSÚS, která však není způsobilá k posouzení stavu vážního zařízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Žalobkyně poukázala, že ze zprávy GEMOS CZ plyne, že zjištěná hodnota rovinatosti vozovky je zhruba třikrát vyšší, než předepisuje opatření obecné povahy ČMI. Zpráva upozorňuje i na zřetelně vyjeté koleje. Žalobkyně zdůraznila, že ke změnám vozovky nemohlo dojít ze dne na den. Nelze proto přihlížet k názoru, že do 18. 8. 2016 vážní zařízení předávalo správné údaje a již od 19. 8. 2016 nikoliv. Správní orgán I. stupně již při zahájení řízení věděl o tom, že vážní zařízení nemělo požadované vlastnosti, a neprokázal, že ve dnech 28. 4. 2016 a 5. 5. 2016 požadovanými vlastnostmi disponovalo.

13. Ze zprávy GEMOS CZ plyne, že dne 5. 9. 2016 provedli zástupci společnosti CROSS Zlín přeměření lokality II/125 WIM Kolín před připravovanou kalibrací a ověřením na certifikované vážení za jízdy. Byla změřena hodnota izolačního odporu jednotlivých vážních senzorů a posouzena rovinatost vozovky v místě senzorů a indukčních smyček. Hodnota izolačního odporu senzoru v první řadě na pravém senzoru čítala 3×10^9 , na levém senzoru 3×10^{10} , ve druhé řadě na prvním senzoru 6×10^{10} , a na levém senzoru ve druhé řadě 6×10^{10} . K tomu je uvedeno, že „*hodnota 10^9 a vyšší znamená, že senzor je již k měření nevhodný a senzor není schopen poskytovat správné údaje. Hodnoty 10^{10} jsou ještě použitelné, ale životnost senzorů pro správné měření je odhadována na rok.*“ Měření rovinatosti pak bylo provedeno 3 m hliníkovou latí a největší odchylka byla zaznamenána 12 mm od roviny hliníkové latě. Taková hodnota je asi třikrát vyšší, než předepisuje opatření obecné povahy. Vážní stanoviště může být po kalibraci použito pouze jako pracovní měřidlo. Není vhodné jej znovu certifikovat a používat jako stanovené měřidlo. Nové certifikaci musí předcházet oprava povrchu vozovky a následná výměna vážních senzorů. V závěru zprávy je uvedeno, že zařízení bude schopno provozu do konce roku 2016. Nebylo doporučeno prodlužovat ověření. Naopak bylo doporučeno provést v roce 2017 rekonstrukci vozovky a opravu zařízení. Zařízení se bude do konce roku 2016 sledovat a v případě zhoršení situace obratem zastaví měření.
14. Součástí správního spisu je i protokol KSÚS o měření příčné nerovnosti ohranice vozovky vysokorychlostního vážního místa v Kolíně-Sendražicích dne 18. 8. 2016, jehož přílohou jsou naměřené hodnoty hloubky vyjetých kolejí v měřeném úseku vážního místa. Podle závěru měření naměřené hodnoty příčné nerovnosti vyhovují příslušné legislativě a opatření obecné povahy ČMI. Podle přílohy k měření nesmí být hloubka vyjeté koleje větší než 4 mm. Z naměřených hodnot plyne, že hloubky vyjetých kolejí se pohybují v rozmezí od 3 do 4 mm.
15. Správní spis obsahuje rovněž přípis společnosti EMEA Road & Traffic Service Engineer ze dne 7. 12. 2018, v němž je k izolačnímu odporu senzorů Kistler Lineas řady 9195GC uvedeno, že minimální hodnota izolačního odporu, která ještě zaručuje správnou funkci senzorů, činí $1 \times 10^9 \Omega$. Typická hodnota izolačního odporu nového senzoru se pohybuje od 1×10^{11} po $3 \times 10^{11} \Omega$. Maximální měřitelná hodnota je pak $4 \times 10^{11} \Omega$. Je-li například naměřená hodnota $3 \times 10^9 \Omega$, je tedy ve funkčních mezích technické dokumentace Kistler, stejně jako hodnoty 3×10^{10} a $6 \times 10^{10} \Omega$. Jediným schváleným přístrojem k měření izolačního odporu senzorů Lineas je měřidlo Kistler typ 5493Y0394.
16. Prvostupňovým rozhodnutím rozhodl správní orgán I. stupně tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku. Spáchání přestupků měl za spolehlivě prokázané vážnými listy, jejichž součástí je sekvence fotografií měřeného vozidla. Měření bylo provedeno prostřednictvím ověřeného měřidla, které mělo požadované vlastnosti podle opatření obecné povahy ČMI. S poukazem na potvrzení o ověření měřidla ze dne 19. 11. 2015, zprávu GEMOS CZ a přípis ze dne 7. 12. 2018 k izolačnímu odporu senzorů dospěl správní orgán I. stupně k závěru Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

o bezchybnosti vážního zařízení v době spáchání přestupků. Ke zprávě GEMOS CZ doplnil, že z měření ze dne 5. 9. 2016 plyne, že zařízení ztratilo stanovené vlastnosti. Nicméně dle přípisu ze dne 7. 12. 2018 hodnoty naměřené dne 5. 9. 2016 plně odpovídaly funkčnosti měřidla. Z žádného dokumentu neplyne, že by životnost senzorů byla pouze jeden rok od jejich instalace. Odkázal na protokol KSÚS o měření příčné nerovnosti, na základě něhož vznikla pochybnost o správnosti měření až od 19. 8. 2016.

17. Žalobkyně podala odvolání, v němž namítla, že v rozporu s § 50 odst. 3 správního řádu nebyly zjišťovány okolnosti svědčící v její prospěch a znovu zpochybnila vlastnosti vážního zařízení. Zdůraznila, že s ohledem na zprávu GEMOS CZ a protokol KSÚS bylo povinností správního orgánu I. stupně zjistit, kdy již vážní zařízení nebylo schopno měřit správně. Správní orgán I. stupně měl za tímto účelem ustanovit znalce, neboť sám odbornými znalostmi nedisponuje. Spokojil se ale s protokolem KSÚS, která odbornými znalostmi nedisponuje. Správní orgán I. stupně se nevypořádal s posouzením stavu vážního zařízení, které je součástí zprávy GEMOS CZ, podle něhož je životnost senzorů odhadována na jeden rok. Podle žalobkyně tak již dávno uplynulo období jejich životnosti.
18. O odvolání žalovaný poprvé rozhodl rozhodnutím ze dne 9. 5. 2019. K námitce, že správní orgán I. stupně nezjišťoval okolnosti svědčící ve prospěch žalobkyně, uvedl, že nespecifikovala, které okolnosti měly být zjišťovány. Správní orgán I. stupně přitom v souladu s § 3 správního řádu, zjistil skutečný stav věci pomocí certifikovaných vážních lístků z vysokorychlostního vážení. O správnosti měření nebylo pochyb, neboť v době spáchání přestupků neuplynul jeden rok od poslední certifikace vážního zařízení. To potvrzuje protokol KSÚS ze dne 18. 8. 2016, podle něhož naměřené hodnoty vyhovují příslušné legislativě a opatření obecné povahy. Žalovaný podle § 82 odst. 4 správního řádu nepřihlédl k návrhu žalobkyně na vypracování znaleckého posudku. Tento návrh uplatnila až v odvolání, ač jej mohla uplatnit mnohem dříve. Správním orgánem I. stupně shromážděné důkazy byly hodnověrné a byl pomocí nich zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Výsledky měření provedeného KSÚS dne 18. 8. 2016 prokázaly, že stavební stav komunikace vykazoval odchylky, které byly v rozporu s opatřením obecné povahy ČMI. Proto bylo rozhodnuto o tom, že přestupky zjištěné tímto vážným stanovištěm spáchané od 19. 8. 2016 do 31. 12. 2016 nebudou považovány za prokázané. Žalovaný dal žalobkyni za pravdu, že se správní orgán I. stupně dostatečně nevypořádal s námitkou týkající se rozhodného data. Toto pochybení ale nemělo vliv na soulad prvostupňového rozhodnutí s právními předpisy. Žalovaný neshledal důvodnou ani námitku, že životnost měřících senzorů je jen jeden rok od jejich instalace. Toto tvrzení žalobkyně ničím nedoložila. Životnost senzorů je ovlivněna hodnotou izolačního odporu. Pokud senzor dosáhne hraniční hodnoty, je stanovena životnost jednoho roku, jak plyne ze zprávy GEMOS CZ, v tomto případě tedy jeden rok od měření provedeného dne 5. 9. 2016.

Rozsudek zdejšího soudu č. j. 54 A 50/2019-59

19. Podle soudu se žalovaný přezkoumatelným způsobem nevypořádal s námitkou žalobkyně zpochybňující správnost měření, protože nebylo prokázáno, zda vážní zařízení v době spáchání přestupků splňovalo požadované podmínky.
20. Soud shledal v rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2019 vnitřní rozpor v otázce, zda odchylky naměřené dne 18. 8. 2016 byly v souladu s opatřením obecné povahy ČMI. Žalovaný totiž uváděl jednou, že naměřené odchylky přípustnou mez přesahovaly, podruhé, že nepřesahovaly, a nebylo zřejmé, jak k těmto rozporným závěrům dospěl. Jeho rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

by však neobstálo, ani pokud by vyšel z toho, že naměřené odchylky přípustnou mez nepřesahovaly. Žalovaný se nemohl vyhnout zjištění přesného okamžiku, kdy vážní zařízení ztratilo požadované vlastnosti, jen poukazem na presumpci správnosti certifikace a zpochybňovaného protokolu – tím spíše, pokud ze zprávy GEMOS CZ, vydané na základě měření provedeného 19 dnů po měření KSÚS, vyplývá, že zjištěná hodnota odchylky rovinatosti byla již asi třikrát vyšší, než předepisovalo opatření obecné povahy ČMI. Soud zdůraznil, že zpráva GEMOS CZ poukázala na vyjeté koleje na vozovce. Pokud vada vozovky vznikla jejím dlouhodobým opotřebováváním, postrádal soud zásadní úvahu žalovaného, kdy se vada vozovky objevila a zda od počátku svého výskytu znemožňovala provádění správného měření. Rozpor mezi oběma měřeními nelze přesvědčivě vypořádat tím, že mezi nimi uplynulo 19 dní, aniž by žalovaný vysvětlil, jak mohlo během tak krátké doby dojít k zásadnímu zhoršení stavu pozemní komunikace a k několikanásobnému překročení přípustné odchylky. Žalovaný tak věrohodně neodpověděl na otázku, kdy vážní zařízení již nebylo schopné zaznamenávat regulérní hodnoty. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2019 proto bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

21. Soud dále uvedl, že žalovaný nemohl odmítnout návrh žalobkyně na vyhotovení znaleckého posudku s odkazem na § 82 odst. 4 správního řádu, neboť v řízení o správním deliktu (přestupku) se koncentrace řízení neužije a obviněný může v odvolání a v průběhu odvolacího řízení uvádět nové skutečnosti nebo důkazy.
22. V závěru rozsudku soud žalovanému uložil zajistit, aby byly pečlivě vypořádány veškeré námitky a důkazní návrhy, které žalobkyně již vznesla a případně ještě v dalším řízení vznese, zjistit, do jakého dne bylo vážní zařízení schopné zaznamenávat správné hodnoty, a v novém rozhodnutí uvést, z čeho takovou skutečnost dovodil. Dále měl žalovaný i bez námitky žalobkyně posoudit, zda je novela zákona o pozemních komunikacích č. 193/2018 Sb. pro žalobkyni příznivější.

Další postup žalovaného a obsah napadeného rozhodnutí

23. Žalovaný následně přistoupil k vydání napadeného rozhodnutí, přičemž v době od vydání rozsudku č. j. 54 A 50/2019-59 do vydání napadeného rozhodnutí žádné úkony nečinil ani spis nedoplňoval o nové podklady.
24. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobkyně znovu zamítl. V odůvodnění se vypořádal jen s rozhodovacími důvody, pro které soud zrušil jeho rozhodnutí ze dne 9. 5. 2019. Nejprve reagoval na výtky soudu ohledně toho, dokdy bylo vážní zařízení schopno zaznamenávat správné hodnoty. Uvedl, že z vlastní rozhodovací činnosti v podobných věcech je mu známo, že dne 23. 6. 2016 (více než měsíc po spáchání posledního přestupku žalobkyně) nepřevyšovala naměřená hloubka vyjetých kolejí 4 mm. Nejhlubší vyjetá pravá kolej nacházející se přímo na snímači dosahovala přesně 4 mm. Obdobné výsledky přineslo i měření dne 20. 7. 2016. S ohledem na to je nesporné, že v době spáchání přestupků (28. 4. 2016 a 5. 5. 2016) technický stav komunikace plně vyhovoval opatření obecné povahy ČMI. Výsledky kontroly příční nerovnosti vozovky v místě vysokorychlostní váhy ze dne 18. 8. 2016, jimiž žalobkyně odůvodňuje pochybnosti o správnosti vážení v době spáchání přestupků, konstatovaly, že hloubka vyježděných kolejí v obrusné vrstvě vozovky dosahovala mezních hodnot. Podle závěrů měření rovinatosti vozovky z téhož dne však naměřené hodnoty příčné nerovnosti vyhovovaly právním předpisům a opatření obecné povahy ČMI. Podle vyjádření společnosti Kistler ze dne 7. 12. 2018 znamená pojem *mezní* nebo *hraniční hodnota hloubky vyježděných kolejí v obrusné*

vrstvě vozovky, v níž byly umístěny čidla váhy, že minimální hodnota izolačního odporu ještě zaručuje správnou funkci senzorů měřidla. Naměřené hodnoty 3×10^{10} a $6 \times 10^{10} \Omega$ jsou ve funkčních mezích stanovených technickou dokumentací Kistler. Váhy žádnou vadu ve funkčnosti nevykazovaly ani v době spáchání přestupků, ani později. V roce 2016 nešlo o vadu měřícího zařízení, nýbrž o opotřebení komunikace způsobené přetíženými nákladními vozidly. Teprve měření provedené dne 5. 9. 2016 deklarovalo toto místo jako již nevyhovující. Krajský úřad proto preventivně rozhodl, že přestupky spáchané od 19. 8. 2016 do 31. 12. 2016 nebudou považovány za prokázané. Do tohoto období přestupky žalobkyně nespádají. Součástí spisu je i potvrzení o ověření stanoveného měřidla ze dne 9. 5. 2018 vydané ČMI, které deklaruje, že měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Z uvedeného je patrné, že nerovnost vozovky byla pravidelně kontrolována. Námítku, že hodnoty naměřené v srpnu 2016 odporovaly opatření obecné povahy ČMI a že není možné zjistit, kdy k narušení vážného stanoviště došlo, žalovaný neshledal důvodnou. Žalovaný má za to, že dostatečně vysvětlil vnitřní rozpor shledaný soudem. Vzhledem k uvedenému je zřejmé, že za rozhodné datum, jehož určení soud požadoval, lze považovat den 5. 9. 2016, které tak na přestupky žalobkyně nedopadá. Jedná se o nepodložené domněnky žalobkyně. Listiny obsahující žalobkyní zpochybňované skutečnosti byly již součástí spisu správního orgánu I. stupně a žalobkyně se s nimi mohla před vydáním prvostupňového rozhodnutí seznámit, ale neučinila tak.

25. K návrhu žalobkyně na vypracování znaleckého posudku žalovaný odkázal na rozsudek zdejšího soudu č. j. 55 A 100/2020-58 v právně a skutkově podobné věci, v němž soud uvedl, že měly-li správní orgány skutkový stav za dostatečně prokázaný, nelze jim vyčítat, že si za takové situace neověřily výsledky měření znaleckým subjektem. Tím považoval námítku ohledně potřeby vyhotovení znaleckého posudku za vypořádanou.
26. Žalovaný se dále zabýval tím, zda v důsledku uplynutí promlčecí doby nezanikla odpovědnost žalobkyně za přestupky, ale dospěl k závěru, že nikoliv. Žalobkyni nesvědčí ani příznivější právní úprava, neboť skutková podstata přestupku [nově se nacházejícího v § 42b odst. 1 písm. u) zákona o pozemních komunikacích] i sazba pokuty zůstaly beze změny.

Posouzení žaloby soudem

27. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jedná se tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud rozhodl bez jednání podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
28. Soud se nejprve zabýval otázkou zániku odpovědnosti žalobkyně za přestupek (resp. správní delikt). K zániku odpovědnosti za správní delikt či přestupek totiž přihlíží v souladu s judikaturou z moci úřední, a to kdykoliv za řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 4. 2010, č. j. 7 As 11/2010-134, č. 2122/2010 Sb. NSS).
29. Z nálezů Ústavního soudu ze dne 4. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 15/19, nebo ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 4/20, vyplývá, že pojem trestnosti užitý v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (č. 2/1993 Sb.) je třeba vykládat tak, že zahrnuje i podmínky zániku trestnosti (trestní odpovědnosti), mezi něž patří též promlčení správního deliktu (přestupku).
30. Podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. S ohledem na zmíněný ústavní princip a rovněž podle

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

§ 112 odst. 1 části za středníkem zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) se v případě, že k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, posoudí odpovědnost za dosavadní jiné správní delikty podle tohoto zákona, jestliže to je pro pachatele příznivější. Rozhodujícím kritériem pro posouzení otázky, zda použití pozdějšího zákona by bylo pro pachatele příznivější, je celkový výsledek z hlediska trestnosti, jehož by bylo při aplikaci toho či onoho zákona dosaženo, s přihlédnutím ke všem právně rozhodným okolnostem konkrétního případu. Použití nového právního předpisu je pro pachatele příznivější tehdy, jestliže jeho ustanovení posuzována jako celek skýtají výsledek příznivější než právo dřívější (srov. nálezn Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 4/2020).

31. Podle § 43 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích ve znění účinném v době, kdy byly skutky spáchány, odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán nezačal řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán. Tato čtyřletá prekluzivní lhůta je lhůtou objektivní. Již v rozsudku č. j. 54 A 50/2019-59 zdejší soud dovodil, že na uvedené ustanovení je třeba vzhledem ke shodné úpravě prekluzivní lhůty aplikovat závěry rozsudku NSS ze dne 12. 4. 2017, č. j. 1 As 337/2016-45, vztahující se ke správnímu deliktu provozovatele vozidla podle § 125e odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. 6. 2017. Podle § 43 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích tedy odpovědnost za správní delikt zaniká uplynutím subjektivní prekluzivní lhůty, jestliže o něm příslušný orgán nezačal řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl. Nejpozději odpovědnost za správní delikt zaniká uplynutím objektivní lhůty 4 let ode dne jeho spáchání (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2021, č. j. 55 A 1/2020-63).
32. Podle § 41 věty první s. ř. s., stanoví-li zvláštní zákon ve věcech správních deliktů lhůtu pro zánik odpovědnosti, tyto lhůty po dobu řízení před soudem podle tohoto zákona neběží. To znamená, že se tyto lhůty staví (nikoliv přerušují), takže po odpadnutí překážky v podobě probíhajícího soudního řízení neplyne lhůta znovu v celé délce, nýbrž pouze v délce, která ze lhůty zbývala v okamžiku zastavení jejího plynutí (srov. Kocourek, T. Komentář k § 41. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, dostupné v Systému ASPI). Ke stavení běhu prekluzivní lhůty dochází okamžikem, kdy je zahájeno řízení u soudu a končí právní mocí soudního rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 8. 2011, č. j. 8 As 44/2011-63).
33. Již v rozsudku č. j. 54 A 50/2019-59 (body 34 a 35) zdejší soud konstatoval, že dvouletá subjektivní lhůta podle § 43 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích byla v případě žalobkyně zachována. Zachována však v projednávané věci nebyla objektivní čtyřletá lhůta.
34. Ke spáchání přestupků došlo dne 28. 4. 2016 a 5. 5. 2016. Objektivní čtyřletá lhůta by tedy končila dne 28. 4. 2020 a 5. 5. 2020. V souladu s § 41 s. ř. s. se nicméně stavěla po dobu soudního řízení správního, které bylo zahájeno podáním žaloby dne 1. 7. 2019 ve věci sp. zn. 54 A 50/2019. Do té doby uběhlo 1159 (respektive 1152) dnů, zbývalo tedy 302 (respektive 309) dnů. Zdejší soud nejprve rozhodl rozsudkem ze dne 5. 5. 2021, č. j. 54 A 50/2019-35, který nabyt právní moci dne 6. 5. 2021, čímž se promlčecí lhůta opět rozeběhla. Dne 12. 5. 2019 byla podána kasační stížnost, což promlčecí lhůtu znovu stavělo, a to až do právní moci rozsudku zdejšího soudu ze dne 30. 11. 2021, č. j. 54 A 50/2019-59, která nastala dne 2. 12. 2021. Mezi právní mocí rozsudku č. j. 54 A 50/2019-35 a podáním Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

kasační stížnosti uplynulo 6 dnů. Poté, co nabyl právní moci rozsudek č. j. 54 A 50/2019-59, tak z objektivní čtyřleté lhůty zbývalo 296 (respektive 303) dnů. Napadené rozhodnutí (tj. rozhodnutí ze dne 20. 3. 2023) však bylo vydáno po více než roce od vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, a bylo tedy vydáno až poté, co zjevně uplynula objektivní čtyřletá lhůta. V té době tak již odpovědnost žalobkyně za oba správní delikty (přestupky) podle § 43 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích zanikla.

35. Ačkoliv žalovaný rozhodl ještě v rámci pětileté objektivní promlčecí lhůty stanovené § 32 odst. 3 přestupkového zákona (kterou se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval), je třeba zánik odpovědnosti žalobkyně za správní delikty (přestupky) posuzovat podle právní úpravy účinné v době, kdy byly spáchány, což je v tomto případě § 43 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. Aplikace této právní úpravy je totiž pro žalobkyni příznivější, neboť vede k zániku odpovědnosti. To však žalovaný opomněl. Žaloba je proto důvodná.
36. Soud nicméně na tomto místě uvádí, že napadené rozhodnutí by nemohlo obstát, ani pokud by odpovědnost žalobkyně za správní delikty (přestupky) ke dni vydání napadeného rozhodnutí ještě nezanikla.
37. Žalovaný totiž v rozporu se závazným právním názorem soudu vyjádřeným ve zrušujícím rozsudku č. j. 54 A 50/2019-59 nezjistil, dokdy bylo vážní zařízení schopno zaznamenávat správné hodnoty. To přitom bylo nezbytné pro to, aby bylo postaveno najisto, že vážní zařízení fungovalo správně v době, kdy se měla žalobkyně přestupků dopustit.
38. Žalovaný se s touto otázkou v napadeném rozhodnutí vypořádal dvojím způsobem. Jednak odkázal na měření příční nerovnosti vozovky u vážního stanoviště ze dne 23. 6. 2016 a 20. 7. 2016, podle kterých naměřená hloubka vyjetých kolejí nepřesahovala 4 mm. O tato dvě měření opřel závěr, že hloubka vyjetých kolejí v době spáchání přestupků vyhovovala požadavkům opatření obecné povahy ČMI. Jednak určil, že vážní zařízení nebylo schopno zaznamenávat správné hodnoty ode dne 5. 9. 2016. Ani jeden z těchto rozhodovacích důvodů však neobstojí.
39. Pokud jde o první z nich, soud nepochybně, že měření ze dne 23. 6. 2016 a 20. 7. 2016 jsou pro posouzení věci relevantní. Je ale nepochopitelné, že podklady k žádnému z nich nejsou součástí správního spisu. Za této situace je soud nucen konstatovat, že závěr žalovaného nemá oporu ve správním spise. Přestože žalobkyně tato dvě měření přímo nepochybně, znemožnila jejich absence soudu v rozsahu žalobních bodů přezkoumat závěr žalovaného o funkčnosti vážního zařízení v době spáchání přestupků. Tím, že žalovaný protokoly o měřeních ze dne 23. 6. 2016 a 20. 7. 2016 nezaložil do správního spisu, dopustil se podstatné vady řízení. Závěr žalovaného, že hloubka vyjetých kolejí v době spáchání přestupků vyhovovala požadavkům opatření obecné povahy ČMI, opírající se o měření ze dne 23. 6. 2016 a 20. 7. 2016 tedy nemá oporu ve správním spise, a proto neobstojí. Soud se za dané situace nemohl zabývat tím, zda doplnění skutkových zjištění o měření ze dne 23. 6. 2016 a 20. 7. 2016 bylo dostatečné z hlediska naplnění závazného právního názoru soudu.
40. Pokud by žalovaný takto postupoval, pak by byl rovněž povinen v souladu s § 93 odst. 1 ve spojení s § 36 odst. 3 správního řádu žalobkyni umožnit se s těmito doplněnými podklady seznámit. Pokud však jde o námitku žalobkyně, že jí žalovaný v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním napadeného rozhodnutí neumožnil vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, tato důvodná sama o sobě není. Pokud totiž žalovaný po zrušení jeho rozhodnutí ze dne 9. 5. 2019 a vrácení věci k dalšímu řízení neobstarával před vydáním Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

napadeného rozhodnutí nové podklady, a správní spis tak žádným způsobem nedoplnil, neměl povinnost žalobkyni umožnit jí vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí podle § 93 odst. 1 ve spojení s § 36 odst. 3 správního řádu (srov. *a contrario* např. rozsudky NSS ze dne 7. 10. 2009, č. j. 6 As 24/2009-80, nebo ze dne 18. 4. 2024, č. j. 9 As 52/2024-32).

41. Soud dále uvádí, že ve zrušujícím rozsudku č. j. 54 A 50/2019-59 poukázal na významný rozdíl ve výsledcích měření hloubky vyjetých kolejí provedených dne 18. 8. 2016 a dne 5. 9. 2016. Zatímco při srpnovém měření měla hloubka vyjetých kolejí dosahovat nejvýše maximálně povolených 4 mm, o necelé tři týdny později při zářijovém měření měla maximální povolenou hodnotu překračovat až třikrát. Soud přitom v rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2019 postrádal zásadní úvahu ohledně toho, kdy se vada vozovky objevila a zda od počátku svého výskytu znemožňovala provádění správného měření.
42. Ve zrušujícím rozsudku č. j. 54 A 50/2019-59 soud žalovanému rovněž vytkl, že výsledky měření ze dne 18. 8. 2016 hodnotil rozporně, protože současně uváděl, že jsou i že nejsou v souladu s opatřením obecné povahy ČMI. Z napadeného rozhodnutí je již srozumitelné, že žalovaný vychází z toho, že hloubka vyježděných kolejí zjištěná měřením dne 18. 8. 2016 opatření obecné povahy ČMI vyhovovala.
43. Žalovaný v napadeném rozhodnutí určil, že vážní zařízení nebylo schopno zaznamenávat správné hodnoty ode dne 5. 9. 2016, kdy byla podle zprávy GEMOS CZ naměřena hloubka kolejí již třikrát přesahující maximální povolenou hloubku. Žalovaný dále uvedl, že až toto měření deklarovalo, že vážní stanoviště je nevyhovující, a proto preventivně rozhodl, že přestupky spáchané od 19. 8. 2016 do 31. 12. 2016 nelze považovat za prokázané.
44. To ale závaznému právnímu názoru soudu neodpovídá. Závěr, že vážní zařízení nebylo schopno zaznamenávat správné hodnoty od 5. 9. 2016, je ve zjevném rozporu s tím, že žalovaný nepovažoval za prokázané veškeré přestupky spáchané již od 19. 8. 2016. Pokud by vážní zařízení přestalo řádně fungovat až 5. 9. 2016, nebyl by žádný důvod nepovažovat za prokázané přestupky spáchané do 4. 9. 2016. Žalovaný tedy do napadeného rozhodnutí vnesl nový vnitřní rozpor, který jeho odůvodnění činí nesrozumitelným. Úvahu, která ho za těchto okolností vedla k určení právě dne 5. 9. 2016 jako dne, kdy vážní zařízení přestalo řádně fungovat, žalovaný v napadeném rozhodnutí nevysvětlil.
45. Odůvodnění napadeného rozhodnutí nadto neobsahuje žádnou úvahu žalovaného o tom, jak mohlo mezi 18. 8. 2016 (kdy měla být vozovka ještě v pořádku) a 5. 9. 2016 (kdy již byla vozovka ve zjevně nevyhovujícím stavu) dojít k tak zásadnímu zhoršení stavu vozovky. A to přesto, že soud na tento problém ve zrušujícím rozsudku č. j. 54 A 50/2019-59 poukázal a uvedl, že rozpor mezi oběma měřeními nelze vysvětlit jen tím, že mezi nimi uplynula doba 19 dní. Bylo tak třeba, aby žalovaný vysvětlil, jak mohlo během tak krátké doby dojít k tak zásadnímu zhoršení stavu pozemní komunikace.
46. V této souvislosti žalovaný odkázal na „Potvrzení o ověření stanoveného měřidla ze dne 9. 5. 2018“, které má být součástí spisu. Odkaz na tuto listinu žalobkyně obsáhle zpochybňuje tím, že předmětem řízení je stav komunikace v roce 2016 a že od té doby byly provedeny úpravy vozovky. Soud však konstatuje, že žádné potvrzení o ověření stanoveného měřidla ze dne 9. 5. 2018 ve správním spise není. Odkaz na potvrzení ze dne 9. 5. 2018, a nikoliv ze dne 11. 12. 2015, které je ve správním spise, se však jeví spíše jako písařská chyba. Tak či tak takové potvrzení nevypovídá nic o tom, jak se v průběhu roku 2016 zhoršoval stav vozovky v místě vážního stanoviště.

47. Ani druhý z výše uvedených rozhodovacích důvodů napadeného rozhodnutí tedy neobstál. Je totiž důvodná námitka žalobkyně, že žalovaný nedostal závaznému právnímu názoru soudu. Z napadeného rozhodnutí není patrná přezkoumatelná (srozumitelná a řádně odůvodněná) úvaha žalovaného, na základě které dospěl k tomu, že vážní zařízení nebylo schopno zaznamenávat správné hodnoty právě až od 5. 9. 2016.
48. Žalobkyně dále namítla, že žalovaný měl ke zjištění, kdy vážní zařízení ztratilo schopnost zaznamenávat správné hodnoty, ustanovit znalce.
49. Žalovaný se s návrhem žalobkyně na ustanovení znalce vypořádal odkazem na rozsudek č. j. 55 A 100/2020-58, v němž zdejší soud skutečně (v bodě 30) uvedl, že „[p]okud měly správní orgány skutkový stav za dostatečně prokázaný, nelze jim vyčítat, že si za takové situace neověřily výsledky měření znaleckým subjektem“. S ohledem na to, co soud uvedl výše, však v projednávané věci nelze přisvědčit žalovanému, že skutkový stav (pokud jde o míru opotřebení vozovky a hloubku vyjetých kolejí v místě vážního zařízení) byl dostatečně prokázán. Takové vypořádání se s tímto procesním návrhem nelze považovat za dostatečné.
50. Jde-li pak o možnost žalobkyně navrhnout důkaz znaleckým posudkem Ing. F., jde naopak na vrub pasivitě samotné žalobkyně. Nic jí totiž nebránilo, aby po vydání zrušujícího rozsudku č. j. 54 A 50/2019-59 sama (bez vyzvání) tento důkazní návrh uplatnila. Žalobkyni bylo známo, že soud společně se zrušením rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2019 mu zároveň vrátil věc k dalšímu řízení, čímž se tato dostala opětovně do fáze odvolacího řízení, v níž žalovanému vznikla povinnost rozhodnout o odvolání žalobkyně. Ta pak měla v souladu s § 93 odst. 1 ve spojení s § 36 odst. 1 správního řádu právo v tomto dalším řízení navrhnout důkazy a vyjádřit své stanovisko.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

51. S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.] a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku jsou správní orgány vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). S ohledem na důvody, které soud ke zrušení napadeného rozhodnutí vedly, nezbude žalovanému v rámci dalšího řízení než prvostupňové rozhodnutí v souladu s § 90 odst. 4 ve spojení s § 66 odst. 2 správního řádu zrušit a řízení zastavit.
52. Soud neprováděl dokazování napadeným rozhodnutím ani správními spisy žalovaného a správního orgánu I. stupně (jehož součástí je i zpráva GEMOS CZ), neboť obsahem správního spisu se dokazování neprovádí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Obsah soudního spisu zdejšího soudu sp. zn. 54 A 50/2019 je soudu znám z jeho činnosti, a proto jej rovněž nebylo třeba dokazovat [srov. § 121 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 64 s. ř. s.]. Z jejich obsahu proto soud bez dalšího vycházel. S ohledem na zjištěné vady napadeného rozhodnutí by bylo nadbytečné provádět dokazování žalobkyní navrženým znaleckým posudkem Ing. F.
53. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Žalobkyni, která byla procesně plně úspěšná, soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, přičemž tato částka sestává pouze ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu. Náhradu nákladů řízení v celkové výši

3 000 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. června 2025

Mgr. Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu